

Johannes 14:1-14

- 1 ¶ Wees niet ongerust, maar vertrouw op God en op mij.
- 2 In het huis van mijn Vader zijn veel kamers; zou ik anders gezegd hebben dat ik een plaats voor jullie gereed zal maken?
- 3 Wanneer ik een plaats voor jullie gereedgemaakt heb, kom ik terug. Dan zal ik jullie met me meenemen, en dan zullen jullie zijn waar ik ben.
- 4 ¶ Jullie kennen de weg naar waar ik heen ga.'
- 5 Toen zei Tomas: 'Wij weten niet eens waar u naartoe gaat, Heer, hoe zouden we dan de weg daarheen kunnen weten?'
- 6 Jezus zei: 'Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand kan bij de Vader komen dan door mij.'
- 7 Als jullie mij kennen zullen jullie ook mijn Vader kennen, en vanaf nu kennen jullie hem, want jullie hebben hem zelf gezien.'
- 8 Daarop zei Filippus: 'Laat ons de Vader zien, Heer, meer verlangen we niet.'
- 9 Jezus zei: 'Ik ben nu al zo lang bij jullie, en nog ken je me niet, Filippus? Wie mij gezien heeft, heeft de Vader gezien. Waarom vraag je dan om de Vader te mogen zien?'
- 10 Geloof je niet dat ik in de Vader ben en dat de Vader in mij is? Ik spreek niet namens mezelf als ik tegen jullie spreek, maar de Vader die in mij blijft, doet zijn werk door mij.'
- 11 Geloof me: ik ben in de Vader en de Vader is in mij. Als je mij niet gelooft, geloof het dan om wat hij doet.'
- 12 ¶ Waarachtig, ik verzeker jullie: wie op mij vertrouwt zal hetzelfde doen als ik, en zelfs meer dan dat, ik ga immers naar de Vader.'
- 13 En wat jullie dan in mijn naam vragen, dat zal ik doen, zodat door de Zoon de grootheid van de Vader zichtbaar wordt.'
- 14 Wanneer je iets in mijn naam vraagt, zal ik het doen.'

Johannes 14:1-14

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Vijf hoofdstukken worden gewijd aan het afscheidsgesprek dat Jezus voerde met zijn discipelen in Johannes 13-17

'Wees niet ongerust' klinkt het dan uit Jezus' mond.

Het zijn troostwoorden, want de discipelen waren ongerust, of beter: geschokt, geheel in de war, volkomen van hun stuk, tot in het diepst van hun wezen geraakt.

Ze zagen het helemaal niet meer zitten, ze hadden alle grond onder hun voeten verloren, want Jezus ging heen en wat was het leven zonder Hem?

Dat geschokt zijn kom je meer tegen in de Bijbel, want als mensen het gevoel hebben dat God hen verlaat dan is er steeds weer die roep: 'waar bent U?, waak op, o God!'

En nu horen we Jezus zeggen: 'Wees niet ongerust'.

Hoe kon Jezus dat zeggen?

Wel, Jezus spreekt over het gereed maken van een plaats en over het huis van zijn Vader met veel kamers.

Wat bedoelde Hij daar eigenlijk mee?

De meeste mensen vatten dat op als dat Jezus naar de hemel ging om in die hemel

een plekje voor ons gereed te maken zoals je hotelkamers vooraf reserveert. Het troostende zou dan zijn dat de discipelen te horen kregen dat in deze wereld er eens een einde komt aan alle moeite en dat de hemelse heerlijkheid wenkt. 'Mensen wees niet ongerust want eenmaal na je dood wacht je een huis met veel kamers!'

Dat is troostvol

En zou Jezus zoiets bedoelen?

En moeten wij onze kinderen dan vooral met dat vooruitzicht grootbrengen en zeggen: het leven is mooi, maar kan tegenvallen, toch: vertrouw op God en weet dat het eens beter wordt, na je dood.

De woorden van Jezus werden en worden vaak betrokken op de hemel.

En je hoort dan allerlei fanasieën over hoe je je dat hemelse huis met veel kamers moet voorstellen.

Sommige duiden de veelheid van de kamers in de hemel als een soort eerste, tweede en derde klas indeling die er zou zijn in de hemel.

God woont dan in de bruidssuite, of liever een paleiskamer samen met Christus en de Heilige Geest, iets minder wonen Maria en de 12 discipelen, de heiligen, de ambtsdragers van de kerk, waarna alle anderen in de laagste klassen kamers wonen. Anderen dachten dat de 'vele' kamers betekenen dat er voor iedereen in de hemel een eigen kamer zou zijn.

Zeg maar een eigen plek waar je je thuis voelt en geborgen in God.

Geen enkele kamer is dan hetzelfde omdat mensen allemaal anders zijn en God daar rekening mee houdt.

En als laatste is er nog de uitleg van de veelheid van de kamers als dat ze zouden duiden op een eindeloze variatie die er is in de hemel waar dan iedereen gebruik van kan maken

Niet zozeer een gradatie, en ook geen eigen plek, maar overal plekken waar je je thuis kunt voelen: eenvoudige en rijk ingerichte kamers, kleine kamers en grote zalen, keukens, muziekkamers, slaapkamers, recreatieruimtes...

In elk geval, hoe men denkt over de veelheid van de kamers, een ding heeft men wel gemeen: men denkt dat Jezus spreekt over het leven hierna, over de hemel.

En nogmaals: waarom zou je je kinderen dat onthouden: Wiebe, wees niet ongerust, want straks...

Inderdaad, het is mooi en ik zal over zo'n verwachting niet laetdunkend spreken.

Ik geloof er namelijk zelf ook in en de Bijbel gelooft er ook in

Er zijn mensen die zoveel ellende te verwerken krijgen dat als je niet zou geloven in een leven na dit leven, een laatste oordeel, een opstanding der doden, dat dan het leven dan heel moeilijk door te komen is.

Alleen, wat is er echt aan de orde als Jezus spreekt over het huis van de Vader?

Gaat dat nu over de hemel?

Opvallend is dat diezelfde uitdrukking nog een keer voor komt in het Johannesevangelie en dan slaat het niet op de hemel, maar op de tempel.

In het verhaal van de tempelreiniging waar Jezus de handelaars op het tempelplein met hun schapen en runderen er uit zwiepte zei Hij: 'weg ermee! Jullie maken een markt van het huis van mijn Vader!'

Daar is het huis van de Vader zonder meer de tempel.

En er is geen reden om bij de afscheidswaarden van Jezus aan iets anders te denken dan aan die tempel met zijn vele kamers, de vele voorhoven, voor de

heidene, de Israëlieten, de mannen, de vrouwen, de priesters, de levieten ... er was een houtkamer, een olikamer....

Alleen is er wel een probleem, want wie vandaag naar Jeruzalem gaat, naar de tempelberg in Jeruzalem, die treft geen tempel meer aan.

Het enige overblijfsel is de z.g. 'westelijke muur', de oude buitenmuur van tempel, ook wel 'klaagmuur' genoemd, maar de tempel zelf is vervangen door twee Islamitische gebouwen: de gouden Rotskoepel en de El Achsa moskee.

De tempel –het huis met de vele kamers en voorhoven is verwoest in het jaar 70.

Dus wat voor zin hebben de woorden van Jezus over het huis van de Vader als die gaan over een tempel die er nu niet meer is?

Wel, die hebben toch zeker zin.

Als Jezus zegt: 'Ik ga heen om een plaats gereed te maken', dan weten we: Hij is inderdaad heengegaan om een plaats gereed te maken, d.w.z. Hij is gestorven om ruimte te maken voor ons bij God.

Zijn leven en dood zijn plaats bekleedend voor Wiebe en alle anderen.

En als Jezus zegt: 'Ik kom terug', dan weten we dat Hij terug is gekomen, d.w.z. uit de doden opgestaan.

Maar als Jezus dan vervolgens zegt: Ik zal jullie met me meenemen en jullie zullen zijn waar Ik ben', wat bedoelt Hij dan? En waar is dat dan?'

Wel, dat is overal waar twee of drie in Zijn naam bij elkaar zijn. Overal waar 'kerk' is, waar mensen bijeenkomen in Christus' naam.

En niet voor niets wordt zo'n verzameling van mensen in het Nieuwe Testament dan ook een huis van God genoemd, een tempel.

Dus als Jezus spreekt over het 'huis van de Vader' dan gaat het niet over het leven na de dood, maar over het hier en nu.

Dan gaat het over het huis van God, over de tempel, en dan met name over de tempel die we 'kerk' noemen, over die gemeenschap van mensen waar Hij, Christus, nu is.

Christus, de weg, de waarheid en het leven die ons bij de Vader brengt.

Zijn gemeenschap die kerk heet, heeft inderdaad iets van een huis met veel kamers.

Dat wil zeggen: de gemeente van Jezus Christus heeft vele gestalten.

Er is een afdeling waar ze Psalmen zingen in oude berijming –mooi toch?- er is een kamer waar opwekkingsliederen klinken met opgeheven handen, -prachtig toch?- er is een kamer met muziek van Bach en een kamer met Afrikaanse dans, een kamer met Gregoriaanse melodieën en Byzantijnse gezangen- geweldig toch?

Christus is terug gekomen uit de doden en heeft ons meegenomen naar Zijn huis met de vele kamers.

In deze kamer is Hij vanmorgen

U kunt Hem ontmoeten.

En wij hier van de Emmauskerk zijn onderdeel, een kamertje, van die wereldwijde kerk.

We vormen een gemeente waar je thuis komt: een gemeente waar Wiebe zijn plekje heeft, maar ook Stijn, voor Marjolein en Ruud en voor ons allen, voor mensen uit de tehuizen, voor mannen en vrouwen, alleenstaanden en getrouwen. Voor twijfelaars en enthousiaste gelovigen

Allemaal mogen we zo op de door Christus gereed gemaakte plaats, onze eigen plek hebben en thuis komen.

De kerk is veelkleurig zodat veel mensen zich thuis kunnen voelen.

En is het ook niet een evangelische opdracht om te zorgen dat mensen thuis komen en zich thuis gaan voelen?

Is het niet een opdracht in de christelijke opvoeding om je kinderen vertrouwd te maken met zo'n kerk en hen de liefde ervoor bij te brengen?

Mag ik u eens vragen: Staat de kerk bij u ook bovenaan het lijstje of ergens onderaan?

Want Christus is heengegaan, Hij gestorven. Maar Hij is terug gekomen, Hij is opgestaan en Hij neemt ons mee om daar te zijn waar Hij is.

Zijn we dan daar waar Hij is?

Of geven we niet thuis?

We worden uitgenodigd om te komen in het huis met de vele kamers

Dat moet een intense en liefdevolle gemeenschap zijn van mensen

Jezus zegt dat Hij met zijn Vader één is, maar alle anderen ook één mogen worden met Hem en zijn Vader.

De vader heeft Christus lief en samen zoeken ze de anderen en alle anderen worden uitgenodigd om elkaar te zoeken en in relatie te treden met de Zoon die die door de Vader bemind wordt.

Er is vanmorgen gedoopt.

Wiebe, Hij wordt meegenomen om daar te zijn waar Jezus Christus is.

In het huis met de vele kamers.

En wonend in dat huis, in de gemeente, wordt hij bemind, leert hij anderen lief te hebben en Christus te eren die door de Vader wordt bemind.

Is er iets mooiers dan je kinderen dat door te geven en te laten ervaren?

Amen